

i Byerne er noget bedre end paa Landet. Byernes Skoleudgifter ere jo i Forhold til deres Indkomster noget mindre end paa Landet, men jeg havde dog ikke tænkt mig, at Forholdene var saadanne, at en Lærerfamilie i Byerne kun kunde faa 25 Kr. til Klæder af en Løn af 2,400 Kr. Det er rigtigt, at det var en Seminarie-lærer, som den paagældende nævnedes, men han mente vel, at han boede i en By. Jeg tror, man noget for stærkt raaber om højere Lønninger, og det forekommer mig, at man i dette Raab er noget for tilbøjelig til at overse den store, brede Befolkningens Tarv, som er repræsenteret af Husmandsklassen og de mindre Gaardmænd. Det forekommer mig, at man i sine Bestræbelser som oftest eller som Regel kun har nye Byrder og nye Skattepaalæg til disse.

Hvis man nu vil spørge, om jeg i Stedet for de skærpede Opgagelsesbestemmelser vil foretrække en 4-aarig Uddannelse, saa siger jeg Nej. Men jeg kan her indskrænke mig til dette Nej, da den højtærede Kultusminister for nylig meget udforlrigt har behandlet dette Punkt.

Det var disse Bemærkninger, jeg ønskede at gøre til det foreliggende Forslag. Jeg ønsker dem tagne under Overvejelse i det Udvalg, der faar med Lovforslaget at gøre.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det Lovforslag, vi her behandle, er jo ikke kommet ukaldet. Der har jo i mange Aar været fremsat Fordringer om en bedre Læreruddannelse, og de have ogsaa i de senere Aar været fremsatte her i Tinget, navnlig fra Socialdemokraternes Side, men for øvrigt ogsaa fra andre Sider. Det er derfor ganske naturligt, at dette Spørgsmaal er taget op til Drøftelse, og jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, at han har taget det op i den Form, det her har faaet, nemlig som et Tillæg til den nu bestaaende Ordning. Jeg er nemlig fuldt ud enig med den højtærede Minister om, at Seminarieloven af 1894 i det hele og store har virket heldbringende, men ikke desmindre er jeg glad for, at Spørgsmaalet er kommet frem, for det trænger til en Behandling. Man maa jo ikke stadig og bør ikke stadig kunne fremsætte Fordringer her paa Rigsdagen, uden at Rigsdagen faar Lejlighed til at udtale sig om dem og tage Stilling til dem. Det er en saadan Lejlighed, vi her have faaet, og det kan da være af Interesse at se lidt paa, hvor Fordringerne stamme fra.

For at man skal tage Hensyn til saadanne Fordringer, som fremsættes her, maa man gaa ud fra, at de i nogen Maade have Rod i Befolkningen, at det er Krav fra Befolkningen, der komme frem. Nu er Forholdet ganske vist det, at dersom vor Læreruddannelse er mangelfuld, ville Fordringerne i Befolkningen ikke komme frem direkte, men som Fordringer om en Forbedring af vort Skolevæsen, og derigennem vil der atter komme Fordringer om, at Læreruddannelsen forbedres. Men jeg tror ikke, man med nogen Ret kan sige, at dette Krav om bedre Læreruddannelse er rejst af Befolkningen, heller ikke paa den Maade, jeg her omtalte. Snarere tror jeg, man kan sige, at det er fra Lærerkredsene, Fordringerne stamme, og at naar de have fundet Udtryk her i Salen, er det under Paavirkning fra Lærerkredse. Ganske vist kan en saadan Fordring fra Lærerne være begrundet i Erkendelsen af, at de ere for daarligt udrustede til at opfylde de Krav, der stilles til dem, til at fyldestgøre den Opgave, de have i Folkeskolen, men der kan ogsaa være andre Aarsager. Jeg tror, som jeg før sagde, ikke, at man i de brede Lag i Befolkningen egentlig føler nogen Trang til en bedre Skoleuddannelse, til en videre Udvikling af vor Folkeskole. Man kan maaske beklage, at det er saadan, og jeg hører til dem, der gerne vilde ønske, at det ikke var saadan, men den Maade, hvorpaa man i Befolkningen i sin Helhed har taget mod Skoleloven af 1899 og de senere Tilføjelser, f. Eks. Loven af 1904 og Lønningsloven i Fjor, give ikke noget godt Billede i saa Henseende. Jeg tror ikke, man i nogen væsentlig Grad har været fornøjet med de øgede Udgifter, man fik ved disse Love. Derfor har jeg nogen Betænkelighed ved, at man nu for Tiden skulde gaa til en Udvidelse af vor Folkeskole, som vilde medføre betydelige Ofre, og uden en saadan vilde en Forbedring af vor Folkeskole slet ikke kunne finde Sted. Det foreliggende Lovforslag stiller vel ikke betydelige Fordringer til Befolkningen om Ofre, men disse maa jo dog i nogen Maade hænge sammen med en Forbedring af vor Folkeskole. Kunde man indføre en væsentlig Forbedring alene ved at forbedre Lærernes Uddannelse, var meget vundet.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har jo særlig været Talsmand for denne Fordring om en bedre Læreruddannelse. Han gentog i Gaar sin Paastand om, at vort Land stod saa særlig tilbage med Hensyn